

J. Laulud kodustel töödel.

1. SÕÖRU, LEHMAKENE!

Larghetto.

Põhja-Eesti.

Sõõ - ru, sõõ - ru, leh - mi - ke - ne, ———
da Capo a piacere
kas - ta kap - pa, pii - ma - ke - ne! ———

Harilik eesti laul, kui naistel on mingi tegevus, kusjuures tekst kohe improviseeritakse. — Eestlased paigutavad oma muusikasse palju eellööke ehk apodžatuure. Seda peavad nad ilusaks.

Sõõru, sõõru, lehmikene,
kasta kappa, piimakene!...

Üles kirjutatud Põhja-Eestis 1821. aastal. — O. v. Huhn, Topographisch-statistische Beitræge des Gouvernements Ehstland oder Reval I (Läti NSV Riiklik Arhiiv, F. 214, 1821. a., sü. 246, lk. 25).

2. SÕÖRU, LEHMAKENE!

Harju-Jaani.

1-6. Sõe - ru, sõe - ru, el - la leh - ma, sõe - ru mul - le
pal - ju pii - ma! An - na a - ga lüp - sik lüp - si - jal - le,

kak-si kap-pa kar-jat-sel-le, too-ber a-ga tu-as

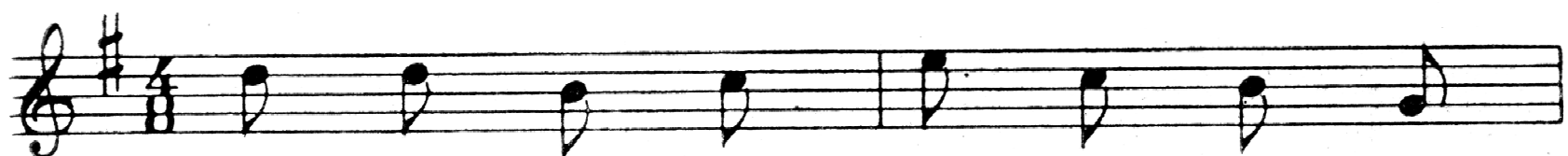
is - tu - jal - le, voat a - ga vôi - da voa - ta - jal - le!

Sõeru, sõeru, ella lehma,
sõeru aga mulle palju piima!
Anna aga lüpsik lüpsijalle,
kaksi kappi karjatselle,
5 toober aga tuas istujalle,
voat aga võida voatajalle —
ei ma taha tõrre täita
ega vali voadi täita!

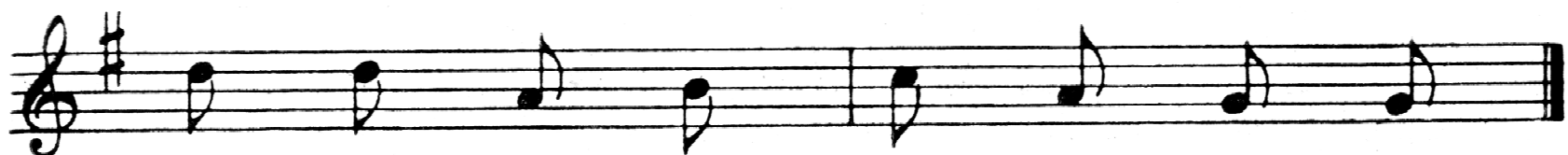
Laulnud Leenu Nikker, 62 a. vana, Harju-Jaani kihelkonnas, Peningi vallas, Kalesi külas 1913. aastal. Üles kirjutanud K. Viljak ja G. Vilberg (EÜS X 1838 (15) ja 1937 (133)).

3. SÕÖRU, LEHMAKENE!

Märjamaa.

Sõe - ru, sõe - ru, leh - ma - ke - ne,

an - na pii - ma, ar - ki - jal - ga!

Laulnud Liisu Hermann, s. 1862. a., Märjamaa kihelkonnas, Märjamaa vallas, Palukülas 1928. aastal. Üles kirjutanud A. Saat (ERA III 1, 78 (179)).

4. SÕÖRU, LEHMAKENE!

Paistu.

si¹ Sõõ - ru, sõõ - ru, leh - mä - kei - ne!

Sõõru, sõõru, lehmäkeine,
 anna piimä usinaste —
 mul on aega kasinaste!
 Tuhat tööd jäi tua juure,
 5 küsimata kõõgi juure,
 mõtlemata mõisa juure,
 arvamata aida juure.

Sõõru, sõõru, sõrgajalga,
 anna piimä, arkijalga!
 10 Orjakeine oodab süia,
 lapsukeine laulab süia,
 tallekeine tahab süia.

Laulnud M a l l P a u l s o n, s. 1873. a., P a i s t u kihelkonnas, Holstre val-
 las, Pirmastu külas 1935. aastal. Üles kirjutanud R. Viidalepp (ERA III 7,
 181 (24) < ERA, Fon. 458-d).

5. SÕÖRU, LEHMAKENE!

Puhja.

Laulnud M i i n a K u r g, 60 a. vana, P u h j a kihelkonnas, Konguta val-
 las 1909. aastal. Üles kirjutanud M. Pehka (EÜS VI 729 (63)).

6. SÕÖRU, LEHMAKENE!

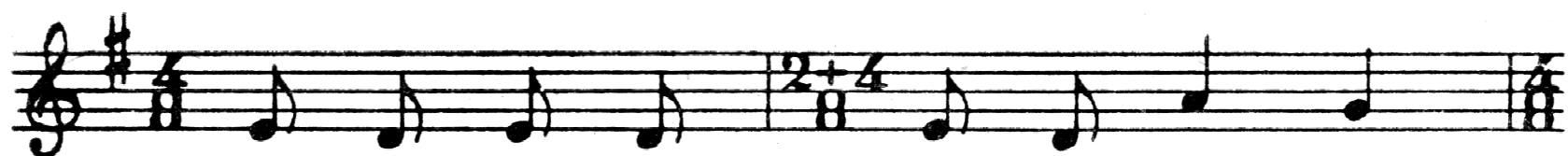
Rõngu.

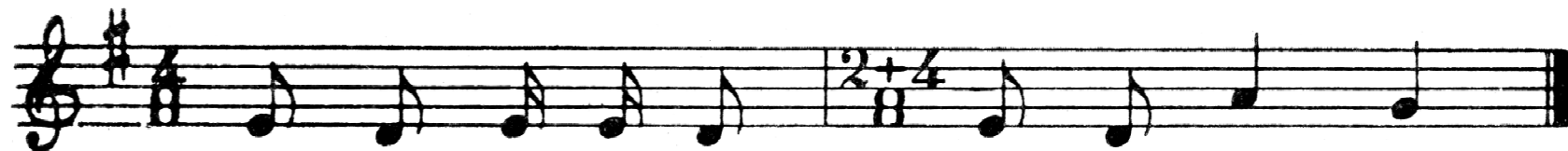
Üles kirjutanud P. Kurg R õ n g u kihelkonnas, Aakre vallas, Pühaste
 külas 1906. aastal (EÜS III 36 (23)).

7. KOKKU, KOOREKENE!

Lüganuse.

Kok - ku, kok - ku, koo - re - ke - ne,

võist saa, ju - ma - la vil - ju - ke - ne!

Kokku, kokku, koorekene,
võist saa, jumala viljukene!

Võitegemise juures.

Laulnud Miina Küllik, 80 a. vana, Lüganuse kihelkonnas, Püssi vallas, Moldova külas 1915. aastal. Üles kirjutanud O. Köster ja V. Rosenstrauch (EÜS XII 1405 (1) ja 1417 (4)).

8. KOKKU, KOOREKENE!

Muhu.

Kok - ku, kok - ku, koo - re - ke - ne,
Kok - ku koe - ra õn - ne pea - le,

val-mis, val-mis, vôi - ke! Vôi see mi-nu-le,
mi - nu vae-se vae-va pea-le!

pett see pe-re-le, pe - su - ve - si las - te - le!

Kokku, kokku, koorekene,
valmis, valmis, vôi ke!
Kokku koera õnne peale,
minu vaese vaeva peale!
5 Vôi see minule, pett see perele,
pesuvesi lastele!

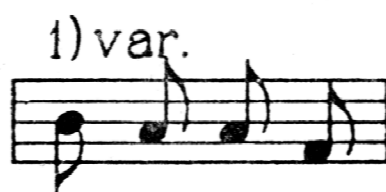
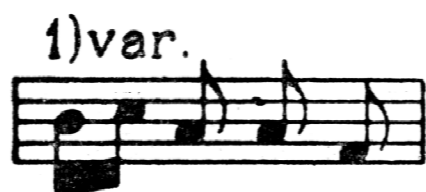
Laulnud Georg Kipper Muhu kihelkonnast, Hellamaa vallast, Lalli külast 1925.—1927. aastal. Kuulnud vanaemalt Heleena Kipperilt. Üles kirjutanud C. Kreek (TMM).

9. KEE, PADA!

Haljala.

1-2. Ki-es, ki-es, ka-te-lik-ku, saa-da süüa, sange-lik-ku!
- 3-4, 5-5.

Lauldud kindlas rütmis.

Kies, kies, katelikku,
saada süüa, sangelikku!
Mihed metsasta tulevad,
poisid puida raiumasta,
5 lapsed laasta noppimasta.

Laulnud Viilip Klaas, 50 a. vana, Haljala kihelkonnas, Vihula vallas, Kõldu külas 1913. aastal. Üles kirjutanud K. Viljak (EÜS X 1446 (30)).

10. KEE, PADA!

Vändra.

1-3. Kee, kee ki - te - lik - ku, kee, kee,

ki - te - lik - ku, va - ri, va - ri, ko - te - lik - ku,

va - ri, va - ri, ko - te - lik - ku! Me-hed met-sas-ta

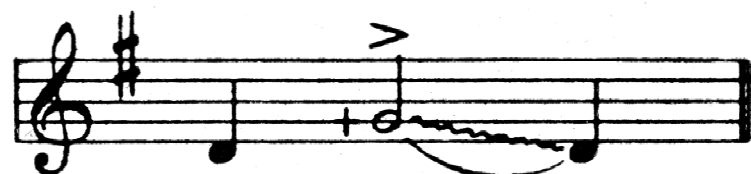
tu - le - vad, me-hed met-sas-ta tu - le - vad.

Kee, kee, kitelikku,
 vari, vari, kotelikku!
 Mehed metsasta tulevad,
 poisid puida raiumesta,
 5 tüdrukud töö äärestä,
 lapsed laastu noppimestä.

Laulnud J a a n B a c h V ä n d r a kihelkonnas, Kärü vallas, Hallipaju külas 1904. aastal. Üles kirjutanud M. Saar (EÜS I 1013 (21) ja 1029 (15)).

11. TAAR HAPNEMA!

Halliste.

Uh - ui! _____

Me - de taar ap - neb, kü - lä - nai - se

kak - lev, uh - ui! _____ Kes juub, sii juub-nus jääb, kes

maid-seb, sii ma - ha sa - tab, uh - ui! _____

Rehetare nurgan olli vana taarianum, sinna panti uut audsed pääle. Kuuma vette lüüdi rüäjahu või tetti pätsi. Pätsi tetti: kaara- ja odrajahu ja rüäjahu ja umalid, neist tetti päts, küdsätedi ahjun ärä ja panti kuumalt anumes pääle. Vii sehen esi ligus. Taari pätsi tetti kah linnastest, sai ää taar. Linnase kisti veskel vähä katik. Suvel es saa pätsi tetä, es ole tuld ahjun, sis tetti audsed. Audsed tetti suure puupangi sisse. Sedä kateksi tõsteti, ütsinte es jõuaki tõsta. Ku audsed pääle valati, sis uigasive valaja sedäsi:

Uh-ui!

Mede taar apneb,
 külanaise kaklev,

uh-ui!

Kes juub, sii juubnus jääb,
 kes maidseb, sii maha satab,
 uh-ui!

Sis pidi taar ästi apus mineme. — Pätsi man es saa kedägi uigate, panti niisama pääle.

Laulnud Liisa Kutti, 78 a. vana, Tartu linnas 1955. aastal. — Kuulnud noores eas oma sünnikohas Halliste kihelkonnas, Uue-Kariste vallas. — Üles kirjutanud H. Tampere ja S. Lätt (RKM II 43, 407/8 (1) ja 57, 51/3 (14)).

12. TAAR HAPNEMA!

Puhja.

1-2. Mei-e taar ap-ne-ma, kü-lä-nae-se kak-le-ma!

Meie taar apnema,
küla naese kaklema!
Kes juup, juubnus jääp,
kes maidsap, maha satap.

Taaritegemise laul.

Laulnud Kadri Sütt, 75 a. vana, Puhja kihelkonnas, Kavilda vallas, Mõisanurme külas 1909. aastal. Üles kirjutanud M. Pehka ja E. Eisenschmidt (EUS VI 727 (54) ja 771 (35)).

13. KÄSIKIVI.

Mäe.

1. Jau-ha', jau-ha', jau-ha', ki-vi-ke-ne,

jau-ha', jau-ha', ki-vi-ke-ne, ki-vi-ke-ne!

Koor jätab laulmata sulgudesse () asetatud sõnad ning kordab varsi teist poolt.

Jauha', jauha', (jauha'), kivikene,
kiso', kivi- (sa' mul) -vitsakõnõ!
Kivi(ks)-pilli' (omma') pedäjätse',
kivikarits (ommõks) kadajannõ.

- ⁵ Jauha', tütär, (sa' viil) laula', tütär,
 kiso', tütär, (sa' mul) kitä', tütär,
 saasõ kinä (sullõ) kirstukõnõ,
 ausa anni- (saasõ) -vakakõnõ!
 Jauha', jauha' (mullõ), kivikene,
¹⁰ jauha', kivi (sa' mul) vitsakõnõ!
 Ommõ (ks) latsi (mul) lajaltage',
 kanapoigõ (ks ommõ) katõvõrra.
 Kohe (ks) tulõ (mullõ) kivile minnä',
 kohe veertä (ks tulõ) veskelle?
¹⁵ Ljubo poolõ (tulõ) kivile minnä',
 Miina poolõ (minnä') veske mano.
 Jauha (ks), jauha' (mullõ), kivikene!
 Tahtva' puja' (mul õks) pudrujauhõ,
 tahtva' latsõ' (mul õks) lakõt süvvä'.
²⁰ Jauha', jauha' (mul õks), kivikene,
 kiso', kivi- (mul õks) -vitsakõnõ!
 Kui õks kivi' (meil) lagonõsõ',
 kivivitsa' (meil) kiskunõsõ' —
 siin õks sääntset (meil) seppe olõ_i',
²⁵ olõ_i' kivi meil säädijätä.
 Ütle (ks) umalõ (ma') imelegi',
 mar'a umalõ (õks) maamalõgi':
 „Kõnnimõ sinnä' (mi' küll) mõtsa poolõ,
 valamõ tuuho (jälle) var'kohe,
³⁰ koh õks pikä' (omma') pilliruugo',
 koh õks kalõ' (omma') kastõhaina'!”
 Pilliruugu (saa-ai') pidämähe,
 kastõhaina' (nakka_i') kandõmahe.
 Jauha', jauha' (mul õks) kivikene,
³⁵ kiso', kivi- (sa' mul) -vitsakõnõ!
 Kivipilli (ks omma') pedäjätse',
 kivikarits (olli) kadajannõ.
 Jauha', tütär (jälle), laula', tütär!
 Miä viga (sullõ) jauhõrnasta,
⁴⁰ kua viga (sullõ) kiskomasta?
 Jauha', jauha' (mul õks), kivikene!
 Vaja ommõ (meele) vadsajauhõ,
 vaja suvõl (meele) suurmita.

Lauldes tegi eeslaulja parema käega kogu aeg käsikivil-jahva-
tamise liigutusi.

Laulnud Kreepa Pihlaste, 55 a. vana, ühes kooriga Mäe vallas,
Haudjasaaare külas 1948. aastal. Üles kirjutanud A. Garšnek ja V. Pino (TMM
ja KKI 4, 121/3 (7)).

14. KETRA, VOKIKENE!

Märjamaa.

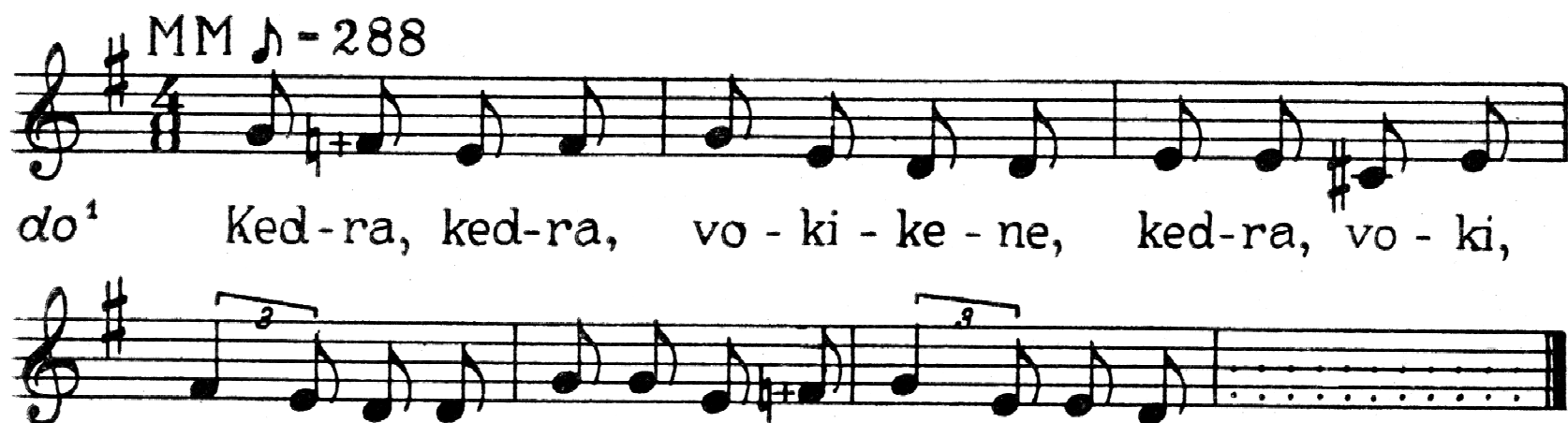
1-2. Voori, voo-ri, vo-ki-ke-ne, etsaaks lastel särgid sel-ga!

Voori, voori, vokikene,
et saaks lastel särgid selga,
särgid selga, püksid jalga,
liiatigi veel pikad püksid!

Laulnud J a a n J a a n i k a n n, 78 a. vana, Hageri kihelkonnas, Saku val-
las, Tõdva külas 1913. aastal. — Laul pärit lauliku sünnikohast M ä r j a m a a
kihelkonnast, Märjamaa vallast, Kõrvetaguse külast. — Üles kirjutanud V. Landt
ja A. Rebassov (EÜS X 698 (1) ja 734 (8)).

15. KETRA, VOKIKENE!

Jõelähtme.

do¹ Ked-ra, ked-ra, vo - ki - ke - ne, ked-ra, vo - ki,

kier-du lõnga, la - se lai - a lau - gul lõn-ga! - - - - -

Kedra, kedra, vokikene,
kedra, vokki, kierdu lõnga,
lase laia laugu lõnga!

Küll mina kedran kõik see talve,
5 ajan vokki aasta ümber —
ei saa särki sääselegi,
palakad ei parmulegi,
kihule ei kingapaela.

Laulnud Liisa Tomander, 70 a. vana, Jõelähtme kihelkonnas,
Jõelähtme vallas, Ihasalu külas 1913. aastal. Viisi üles kirjutanud A. O. Väi-
sänen (EÜS X 1063 (467) < ERA, Fon. 108-c). — Sõnad kirjutanud V. Klaas
K. Madibergilt Haljala kihelkonnas 1891. aastal (H III 12, 256 (14)).

16. KETRA, VOKIKENE!

Järva-Jaani.

1-2. Ket-ra, ket-ra, vo-ki-ke-ne, ket-ra, vok-ki, keerdulõn-ga!

1) var.

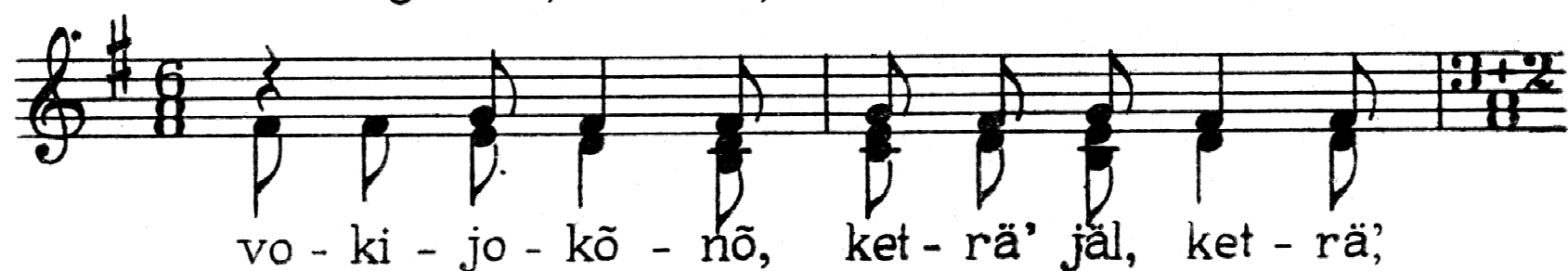

Ketra, ketra, vokikene,
ketra, vokki, keerdu lõnga!
Saks ei sallind santi lõnga,
toatüdruk tombulista,
5 perenaene pingulista.
Pinguline vihmavari,
tombuline tuulevari.

Laulnud Mari Kasakas, 75 a. vana, Järva-Jaani kihelkonnas, Kuksema vallas, Roosna-Alliku mõisas 1910. aastal. Üles kirjutanud P. Penna ja V. Rosenstrauch (EÜS VII 1483 (9) ja 1546 (26)).

17. KETRA, VOKIKENE!

Mäe.

ket - rä' jäl, ket - rä', ket - rä' jäl, ket - rä',

ket - so - jo - kō - nō, vo - ki ks no, ket - rä'

sii - di - jo - lan ga, vo - ki jal, ket - rä',

vo - ki jal, ket - rä' sii - di - jo lan - ga,

a - r'aks ma' lan - ga ka - lõ - vu - jo - sta,

a - r'a ma' lan - ga, a - r'a jo lan - ga

ka - lõ - jo - vus - ta! Ket-rä ks sa, ket - rä',

vo - ki - jo - kō - nō, ket - rä' jäl, ket - rä',

ket - rä' jäl, ket - rä', vo - ki - jo - kō - nō!

Ku - na mul kan - gas ko - e - tust saa - sõ,

Ku - na mul kan - gas, ku - na mul kan - gas

ko - e - tust saa - sõ, hel - lä ks mul lan - ga,

hei - de - jo - tūs - sä, hel - lä jo lan - ga,

hel - lä jo lan - ga hei - de - jo - tūs - sä?

Ai - e ks ma' pee - le' pe - rä - jo - nul - ka,

ai - e ma' pee - le' ai - e ma' pee - le' pe - rä - jo - nul - ka.

Koori osas korratakse värssi esimest, tsesuurimärgile (/) eelnevat poolt. Kordamisel tuleb vahel ette väiksemaid erinevusi, mis on märgitud sulgudes ().

Keträ_{ks} küll, keträ', voki-jo-kõnõ,
 keträ' jäl, keträ', / voki-jo-kõnõ,
 keträ_{ks} sa', keträ', ketso-jo-kõnõ,
 keträ' jäl, keträ', / ketso-jo-kõnõ,
 voki_{ks} no, keträ' siidi-jo-langa,
 voki jal', keträ' / siidi-jo-langa,

- ar'a_ks ma' langa kalõvu-jo-sta,
ar'a ma' (jo) langa / kalõ-jo-vusta!
- 5 Keträ_ks sa', keträ', voki-jo-kõnõ,
keträ' jäl, keträ', / voki-jo-kõnõ!
Kuna mul kangas koetust saasõ,
kuna mul kangas / koetust saasõ,
hellä_ks mul langa heide-jo-tüssä,
hellä jo langa / heide-jo-tüssä?
Aie_ks ma' peelee' perä-jo-nulka,
aie ma' peelee' / perä-jo-nulka,
aie_ks ma' ala a'aknidõ,
aie ma' ala / akõ-jo-nidõ,
- 10 sis ma' nu koie kulda-jo-rõivast,
ar'a ma' koie / kulda-jo-rõivast,
koi õks ma' kangast, kodo jo kumas,
koie ma' kangast, / kodo jo kumas,
heidi ma' langa, maja jo heläs,
heidi ma' langa, / maja jo heläs,
sõki_ks ma' sõna niitsita,
sõki ma' sõna / niitsita,
kai õks ma' katsa niitsega',
kaie ma' katsa / niitsega'.
- 15 Naase_ks nu -kõsõ', noorõ-jo-kõsõ',
naase-jal(jo)-kõsõ', / noorõ-jo-kõsõ',
jätä_i' mi' töödä tege-jo-mäldä',
jätä_i' mi' töödä / tege-jo-mäldä',
kulda_ks mi' -rõivast kuda-jo-malda',
kulda-jo-rõivast / kuda-jo-malda'.
Säält õks mul saie sini-nu-tsetä,
säältä_ks (säät) no saie / sini-jo-tsetä,
mari sai massakarva-jo-liise,
mari sai massa- / karva-jo-liise,
- 20 minka_ks ma' võidsõ liina jo liitä',
minka' ma' võidsõ / liina jo liitä',
minka_ks ma' võidsõ turgu jo tulla',
minka' ma' võidsõ / turgu jo tulla'.
Koiva_ks mul kul'la käekese',
koiva mul kul'la / käe-jo-kõsõ',
vasta_ks mul pidi piha-jo-kõnõ,
vasta jo pidi / piha-jo-kõnõ.
Kua_ks nu, kua', kanga-jo-kõnõ,
kua' jal, kua', / kanga-jal-kõnõ!

Istõliste laul.

Laulnud K ree p a P ih l a s t e, 55 a. vana, ühes kooriga Räpina rajoonis, Võõpsu I külanõukogus (= M ä e vallas, Haudjasaare külas) 1952. aastal. Üles kirjutanud A. Garšnek ja H. Tampere (RKM II 57, 55/9 (15)).

1. Ket-rä_{ks}, ket-rä', ket-rä' no ket-rä', vo-ki - kõ-nõ,

ket-rä', ket-rä', ket - rä', ket-rä', vo - ki - kõ - nõ!

Koori kordamisel ärajäetavad lissõnad ja -silbid on asetatud sulgudesse ().

- Keträ (ks), keträ', keträ' (no), keträ', vokikõnõ,
 joosõ (ks), joosõ', joosõ' (jal) ümbre poolikõnõ!
 Üül teie, üül (ma') teie ütesä puule,
 pääväl kaie, pääväl (ma') kaie katõsa puule.
- 5 Keträ (ks), keträ', keträ' (no), keträ', vokikõnõ,
 ao (ks) tullõh, ao (küll) tullõh, päävä minneh!
 Tahtva (ks) puja', tahtva' (mul) puja' proogikõise,
 kar'a (ks) -latsõ', kar'a- (jal) -latsõ' kaadsakõise.
- 10 Taha_i' kulla, taha_i' (ma') kulla koti pääle,
 taha_i' mar'a, taha_i' (ma') mar'a magama minnä'.
 Kana (kui) kaarit, kana (kui) kaarit katimõlõ,
 kiko (kui) kire, kiko (kui) kire kelbä pääle,
 tulli (ks) üles, tulli (ma') üles keträmmä,
 pääso (ks) üles, pääso (ma') üles prääditämmä.
- 15 Vokikõnõ, voki-(õks)-kõnõ, ketsokõnõ!
 Tekkü (ks), til'lo, tekkü' (mul), til'lo peräkene,
 kuio (ks) kokko, kuio' (mul) kokko, kuutslekõnõ!
 Kui sa (ks) tekkü_i', kui sa' (joht) tekkü_i', tii tulõ,
 kui sa (ks) kuio_i', kui sa' (joht) kuio_i', ar' paloda,
- 20 vii (ks) pallo, vii (ma') pallo palavahe,
 suu (ks) viirde, suu (ma') viirde suitsomma,
 kõivo (ks) -mõtsa, kõivo- (jal) -mõtsa kõrbõnõmma!
 Kutsu (ks) kasa, kutsu (sis) kasa kaemahe,
 peio (ks) mano, peio (ma') mano peesülemä,
- 25 eisi (ks), eisi, eisi (ma') kooguga' kohenda,
 man õks taho, man õks (ma') taho tapitsaga'.
 Eisi (ks) manna, eisi (ma') manna laulaskõllõ,
 laulaskõllõ, laula-(ma)-skõllõ, lasõskõllõ:
 „Kae (ks), kasa, kae', kasa kaadsa' palasõ',
- 30 kae (ks), peio, kae', (kui) peio peenü' hammõ'!”

Laulnud Anne Vabarna, 70 a. vana, ühes kooriga Järvesuu vallas, Tonja külas 1948. aastal. Üles kirjutanud A. Garšnek ja V. Pino (TMM ja KKI 4, 396/8 (7)).

Märkus. Et tekst oli kirja pandud dikteerimise järgi, siis on laulmisel vajalikud värsiosade kordamised ja lissõnad esitatud valimiku koostaja poolt.

19. KETRA, VOKIKENE!

Petseri.

MM ♩ = 200

*mi*¹ Ked-rä', ked - rä', vo - ki - - kō - nō,

accel.
ked-rä'jal - lõ, ked - rä', vo - ki - kō - nō,

ked - rä', vok - ki, kee - ru - lan - ga,

vok - ki accel.
kedrä'jal - lõ, vok - ki, kee - ru - lan - ga,

"kergutämine"
va - la', vok - ki, vas - ki - lan - ga,

accel.
va - la'jal - lõ, vok - ki, vas - ki - lan - ga!

Nak - ka vii - tä no vi - dä - jal - lõ - mä - he,

accel.
na - nak - ka vii - tä vi - dä - mä - he.

Kedrä', kedrä', vokikõnõ,
kedrä' jallõ, kedrä', vokikõnõ,
kedrä', vokki, keerulanga,
kedrä' jallõ, vokki, keerulanga,
vala', vokki, vaskilanga,
vala' jallõ, vokki, vaskilanga!
Nakka viitä no vidä-jallõ-mähe,
na-nakka viitä vidämähe...

(Laul lõpetamata).

Laulnud Martini Ir'o, 50 a. vana, ühes kooriga Petseri vallas, Kolovinna külas 1913. aastal. Üles kirjutanud A. O. Väisänen (EUS X 953 (230) < ERA, Fon. 81-c).

20. PESUPESEMINE.

Meremäe.

MM ♩ = 166

re¹ 1-4. Lää iks mus - ta mōs - kō - ma - he,

lää mus - ta, lää mus - ta

MM ♩ = 166

mōs-kō - ma-he, kal - gō kui - va k'ull

MM ♩ = 132

kol - gō - ma - he, kal - gō kui - va,

kal - gō kui - va kol - gō - ma-he,

MM ♩ = 166

u - ja viir - de mi' u - tō - ma - he,

MM ♩ = 132

u - ja viir - de, u - ja viir - de

u - tō - ma - he, lum - bi viir - de mi'

lo - pu - tam - ma, lum - bi viir - de,

lum - bi viir - de lo - pu - tam - ma.

Lää iks musta mōskōmahe,
 lää musta, lää musta mōskōmahe,
 kalgō kuiva k'ull kolgōmahe,
 kalgō kuiva, kalgō kuiva kolgōmahe,
 uja viirde mi' utōmahe,
 uja viirde, uja viirde utōmahe,
 lumbi viirde mi' loputamma,
 lumbi viirde, lumbi viirde loputamma,
 5 mōsō_{ks} lippō mi' linikōsta,
 mōsō lippō, mōsō lippō linikōsta,
 tuha turu- k'ull -hammōsta,
 tuha turu-, tuha turuhammōsta.
 Panō_i' kuustō mi' kuiomahe,
 panō_i' kuustō, panō_i' kuustō kuiomahe,
 tammō latva joht tahōnōmma,
 tammō latva, tammō latva tahōnōmma.
 Omma_{ks} kotoh meil kulōda-aia',
 omma' kotoh, omma' kotoh kulda-aia',
 10 omma_{ks} orrō' meile uma kotoh,
 omma' orrō', omma' orrō' uma kotoh —
 vii_{ks} kodo mi' kuiomahe,
 vii kodo, vii kodo kuiomahe,
 tarō ette jal' tahōnōmma,
 tarō ette, tarō ette tahōnōmma.
 Saava_{ks} poisal k'ule puhta' rōiva',
 saava' poisal, saava' poisal puhta' rōiva',
 saava_{ks} vanol jal' valōgō' hammō',
 saava' vanol, saava' vanol valgō' hammō'.

Laulnud Okse Luik, 71 a. vana, ühes kooriga Vastseliina rajoonis, Obinitza külanõukogus (= Meremäe vallas, Kõõru külas) 1953. aastal. Üles kirjutanud H. Tampere (RKM II 57, 63/5 (16)).

MM ♩ = 114

fa[#] 1 Hoi ta-ra, vői ta-ra, näi-o-kõ-sõ, noo-rõ -

kõ - sõ, hoi ta-ra, vői ta-ra,

näi-o-kõ-sõ, noo-rõ - - kõ - - sõ!

Pikk-ääl.

Hoi tara, vői tara, näiokõsõ', noorõkõsõ',
 hoi tara, vői tara, kalõvatsõ' kabokõsõ'!
 Hoi tara, vői tara, nakka mōsku mōskōmahe,
 hoi tara, vői tara, pääle tõlva tõstōmahe,
 5 hoi tara, vői tara, tuhka vällä tolmutamma.
 Hoi tara, vői tara, panni külä kullōmahe,
 hoi tara, vői tara, külälatsõ' laulōmahe.

Hoi tara, vői tara, külä näio', noorõkõsõ',
 hoi tara, vői tara, auliina linnukõsõ',
 10 hoi tara, vői tara, jätku_i' lipõt linikille,
 hoi tara, vői tara, tuhka turuhammilõ!
 Hoi tara, vői tara, kui mi' panō kuiomahe,
 hoi tara, vői tara, oiutõllõ orrõ pääle,
 hoi tara, vői tara, saasõ valgõ sis kui lumi,
 15 hoi tara, vői tara, rōivas ille kui ta iä.
 Hoi tara, vői tara, hää om kaia' kaejilla,
 hoi tara, vői tara, parep nätä' nägijillä.

Mōskmiselaul.

Laulnud Anne Vabarna, 58 a. vana, ühes kooriga Järvesuu vallas,
 Tonja külas 1936. aastal. Üles kirjutanud H. Tampere (RKM II 57, 67/9 (17)).

ПЕСНИ, СОПРОВОЖДАЮЩИЕ ДОМАШНИЕ РАБОТЫ.

- 1—6. До и с ь, ко ро ву ш ка! До и с ь ко ро ву ш ка, да вай мне мно го мо ло ка!
- 7—8. С би вай те с ь, сли в ки!
- 9—10. Ки пи, ко тел! Ки пи, ко тел, так как лю ди и дут из ле са, где ру би ли де ре вья, и хо тят е с ь.
- 11—12. Ки с ни, кв а с! Пу с ьт наш кв ас ки снет, а ба бы де ру тся! Кто пьет, пу с ьт бу дет пья ным!
13. Ру чная ме ль ни ца. Ме ли, ме ль ни ца! Де ти хо тят е с ь кашу. Е с ли же рнов рас ко лет ся, кто его по прав ит? З де с ь нет та ких ма с т е р о в.
14. Пр я ди, пр я ло ч ка! Пр я ди, пр я ло ч ка, что бы бы ли у де тей ру ба ш ки.
15. Пр я ди, пр я ло ч ка! Бу ду пр я с ьт всю зи му, но и для ко ма ра не вый дет ру ба ш ки (т. е. вся пр я жа по йдет по ме щ и ку).
16. Пр я ди, пр я ло ч ка! Пр я ди, пр я ло ч ка, проч ные ни т ки, ба рин не хо чет пло хой пр я жи.
17. Пр я ди, пр я ло ч ка! По ет ся на по си де л ках: Пр я ди, пр я ло ч ка! Ко гда бу дет го то ва тка н ь? Я т ку тка н ь с пе сней, что раз но с ит ся по все му до му. Бу дет на р яд ная од е ж да, в ко то рой мож но по йти в го род.
18. Пр я ди, пр я ло ч ка! Пр я ха пр я дет до по зд не го ве че ра и на чи на ет ра бо ту ран о ут ром. Е с ли пр я л ка не бу дет пр я с ьт, пр я ха гро з ит вы не с ти ее в по ле и с же ч ь. Об е ща ет при ве с ти же ни ха по гр ет ь ся при э том.
19. Пр я ди, пр я ло ч ка!
- 20—21. С ти р ка бе л ья. По йдем на бе рег ру чья с ти рать бе лье! Бу дем с ти рать ще ло ком, от не с ем до мой су ш ит ь ся на за бо ре. У все й се мьи бу дет чи стое бе лье.